

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžsk/15/2017
Identifikačné číslo spisu: 2016200144
Dátum vydania rozhodnutia: 24.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2016200144.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): U. U., nar.: XX.XX.XXXX, bytom O. Č.. X, XXX XX Z., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Špitálska č. 8, 812 67 Bratislava, vo veci správnej žaloby v sociálnych veciach, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 16. januára 2017 č.k. 14S/16/2016-41, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

A)

1. Rozhodnutím č.j. UPS/USI/SSVOPHNSSD/SOC/2015/8952-0002 Sv zo 07.10.2015 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“ - č.l. 2) žalovaný ako odvolací orgán postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, odboru sociálnych vecí a rodiny (ďalej len „prvostupňový orgán“) č. TT1/OHNNV/ŠSD/SOC/2015/37668 z 25.08.2015 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) nepriznal pri aplikácii ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 417/2013 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 417/2013 Z.z.“) osobitný príspevok.

2. Skutkový a právny stav vyplýva z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia ako aj z pripojeného administratívneho spisu nasledujúcim spôsobom. Žalobca je od 12.06.2015 zamestnaný u

zamestnávateľa D.I.SEVEN a.s., Miletičova č. 14, Bratislava (ďalej len „zamestnávateľ“) na základe pracovnej zmluvy, podľa ktorej je základná hodinová mzda vo výške 2,3296 Eur a pracovný čas je dohodnutý na 46 hodín mesačne, pričom je nerovnomerne rozvrhnutý a mzda je splatná za mesačné obdobie.

3. Žalobca podľa žalovaného nespĺňa podmienku ustanovenia § 16 ods. 1 písm. a) zák. č. 417/2013 Z.z., nakoľko v zmluve je základná hodinová mzda vo výške 2,3296 € a pracovný čas je dohodnutý na 46 hod.

Podľa § 16 ods. 1 písm. a) zák. č. 417/2013 Z.z. v znení relevantnom pre preskúvanú vec osobitný príspevok patrí fyzickej osobe,

a) ktorej vznikol pracovný pomer alebo obdobný pracovný vzťah dohodnutý najmenej v rozsahu polovice ustanoveného týždenného pracovného času a jej dohodnutý príjem je najmenej vo výške minimálnej mzdy zodpovedajúcej dohodnutému rozsahu týždenného pracovného času, najviac vo výške dvojnásobku minimálnej mzdy, ...

4. Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 297/2014 Z.z. bola ustanovená suma minimálnej mzdy na rok 2015 vo výške 380,00 € pre zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou. Pri stanovení rozsahu týždenného pracovného času žalovaný vychádzal z ustanovenia § 85 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce s tým, že z príslušných ustanovení mu vyplýva obvyklý rozsah 40 hodín týždenne.

II.

Konanie na správnom súde

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca postupom podľa Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“, resp. „Občiansky súdny poriadok“) bez právneho zástupcu na Krajský súd v Trnave žalobu z 27.10.2015.

6. Krajský súd v Trnave ako správny súd konajúci po 01.07.2016 v zmysle ustanovenia § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“, resp. „Správny súdny poriadok“) posúdil zákonnosť preskúvaného rozhodnutia na pojednávaní konanom dňa 16.01.2017 v zmysle § 107 ods. 1 a nasl. S.s.p. pred sudcom podľa § 23 ods. 2 písm. b) S.s.p., pričom zistil, že žaloba nie je dôvodná.

Preto postupom podľa príslušných ustanovení Správneho súdneho poriadku vo svojom rozsudku (ďalej len „napadnutý rozsudok“) vyslovil, že žalobu zamietá.

Podľa § 491 ods. 1 S.s.p. platí, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. S poukazom na relevantné ustanovenia Správneho súdneho poriadku, zák. č. 417/2013 Z.z. a po podrobnej rekapitulácii skutkového stavu zachyteného v administratívnom spise, žalobných dôvodov a argumentácie žalovaného a žalobcu sa správny súd stotožnil so záverom žalovaného, že žalobca nespĺnil podmienku ustanovenia § 16 ods. 1 písm. a) zák. č. 417/2013 Z.z., podľa ktorého osobitný príspevok patrí fyzickej osobe, ktorej vznikol pracovný pomer alebo obdobný pracovný vzťah dohodnutý najmenej v rozsahu polovice týždenného pracovného času podľa príslušných ustanovení § 85 Zákonníka práce (obvykle 40 hodín týždenne) a dohodnutý príjem z takéhoto pomeru je v zákonom stanovenom rozmedzí, minimálne však vo výške minimálnej mzdy.

8. V tejto súvislosti správny súd zdôraznil, že tento záver nemení ani skutočnosť, že žalobca uzatvoril so zamestnávateľom dňa 11.06.2015 dohodu o vykonaní práce, podľa ktorej bola táto dohoda uzatvorená na obdobie od 12.06.2015 do 31.05.2016 v rozsahu pracovnej doby 350 hodín, s dohodnutou odmenou 10.000,- € brutto. Tiež na toto nemá vplyv ani ďalšia dohoda o vykonaní práce so spoločnosťou D.I.SEVEN Services, spol. s r.o., Bratislava, podľa ktorej žalobca uzatvoril túto dohodu na rovnakú dobu od 12.06.2015 do 31.05.2016, s rozsahom pracovnej doby 350 hodín a s rovnako dohodnutou odmenou 10.000,- € brutto.

9. Ďalej krajský súd uviedol, že uzatvorením dohôd o prácach vykonaných mimo pracovného pomeru vzniká podľa § 1 ods. 5 Zákonníka práce pracovnoprávny vzťah a nie obdobný pracovný vzťah tak, ako to má na mysli ustanovenie § 16 zák. č. 417/2013 Z.z. Z uvedeného dôvodu nemožno považovať uzatvorené dohody medzi žalobcom a zamestnávateľom ako aj medzi žalobcom a spoločnosťou D.I.SEVEN Services, spol. s r.o. Bratislava za obdobný pracovný vzťah tak, ako to má na mysli vyššie citované ustanovenie zákona č. 417/2013 Z.z.

Podľa § 1 ods. 5 Zákonníka práce v citovanom znení pracovnoprávne vzťahy vznikajú najskôr od uzatvorenia pracovnej zmluvy alebo dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

10. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

13. Proti napadnutému rozsudku sťažovateľ bez právneho zastúpenia v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť zo dňa 09.03.2017 (č.l. 50) z dôvodu uvedeného v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch (viď povinnosť uložená prostredníctvom § 440 ods. 2 S.s.p.) najmä uviedol, že správny súd:

- nezohľadnil, že žalobca bol ako osoba v hmotnej núdzi a dlhodobo nezamestnaný bol v podstate donútený zamestnávateľom na uzatvorenie pracovnej zmluvy a dvoch dohôd pracovnej činnosti, o tieto boli len fiktívne, hoci v skutočnosti
- o sa jednalo o jeden pracovný vzťah s jedným pracovným zameraním, vykonávaným v jednom mieste za tých istých podmienok,
- v bode 14 napadnutého rozsudku nesprávne uvádza že žalobca sa má obrátiť so svojimi námietkami na príslušný inšpektorát práce,
- o avšak vyššie uvedená skutočnosť mala priamy vplyv na nevyplatenie osobitného príspevku,
- neprihliadol na neprimeranú tvrdosť zákona, keďže zamestnávateľ taktiež nedodrжал podmienky z výberového konania,
- pracovná zmluva, ktorá následne vznikla týmto nekalým konaním, je v hrubom rozpore s dobrými mravmi.

15. Záverom sťažovateľ navrhol procesný záver konania na kasačnom súde v tom duchu, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil ho správne mu súdu na ďalšie konanie, alternatívne zmenil tak, že zruší prvostupňové rozhodnutie a vec vráti na ďalšie konanie.

Pre prípad úspechu si sťažovateľ uplatnil náhradu trov konania a trov kasačného konania.

B)

16. V úvode svojho vyjadrenia z 11.04.2016 (replika na č.l. 55) žalovaný zosumarioval sťažnostné body v spojení s dôvodom kasačnej sťažnosti, ku ktorým sa jednotlivo následne vyjadroval. Aj po dôkladnom oboznámení sa s obsahom podanej kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku sa žalovaný plne stotožňuje s preskúmaným rozhodnutím, svojim vyjadrením k žalobe ako aj s napadnutým rozsudkom.

17. Prítom poukázal, že sťažovateľ počas správneho konania poukazoval iba na nepresnosť a zavádzajúce rozhodnutie. Až počas súdneho prieskumu vzniesol nové skutkové námietky, a to v rozsahu dôvodov uvedených v správnej žalobe, ako aj neskôr v kasačnej sťažnosti. Preto až v súdnom prieskume podľa žalovaného sťažovateľ po prvé napadol zákonnosť postupu zamestnávateľa pri výbere konaní, t.j. nutnosť podpísať pracovnú zmluvu, dohôd vykonaní práce a dohodu o pracovnej

činnosti.

18. Čo sa týka sťažovateľom naznačeného donútenia k podpísaniu pracovných zmlúv, tieto dôvody uvedené v žalobe nemôžu byť na ťarchu žalovaného, pretože pokiaľ zamestnávateľ si neplní svoje pracovnoprávne povinnosti alebo údaje, ktoré sú uvedené v pracovnej zmluve, sú v rozpore so skutočným stavom, potom má žalobca právo obrátiť sa so svojimi námietkami na príslušný inšpektorát práce.

19. Následne žalovaný jednotlivé sťažnostné body označil za zavádzajúce a účelové.

20. Záverom žalovaný navrhol, aby kasačný súd sťažovateľom podanú kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

IV.

Právne názory kasačného súdu

21. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.) bez povinného zastúpenia (§ 449 ods. 2 písm. b/ S.s.p.), neviazanosť sťažnostným návrhom (§ 453 ods. 3 S.s.p.) a s prihliadnutím na neformálnosť kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 v spojení s § 206 ods. 3 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná.

Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24. apríla 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

22. Na prvom mieste kasačný súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúmvanej veci sťažovateľa), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti preskúmvanému rozhodnutiu či postupu správcu dane a následne proti napadnutému rozsudku. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

23. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd tiež zdôrazniť, že právo na súdnu ochranu (čl. 46 a nasl. ústavy) nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzujúcim podmienkam (čl. 51 ods. 1 ústavy). To platí aj v prípade kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku (§ 438 ods. 1 S.s.p.), ktorý nie je možné použiť „celoplošne“ na odstránenie nespokojnosti účastníka konania s akýmkoľvek rozhodnutím súdu a ktorý môže narušiť princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (§ 145 S.s.p.).

24. Pôvodná úprava súdneho prieskumu rozhodnutí správnych orgánov vrátane inštitútu opravných prostriedkov sa od účinnosti Správneho súdneho poriadku podstatne zmenila s tým, že konanie o kasačnej sťažnosti má zabezpečiť tri rozdielne úlohy, a to rýchlu a efektívnu nápravu najpodstatnejších procesných pochybení, objasnenie otázok zásadného právneho významu ako aj zjednocovanie judikatúry. Je potom na zvážení sťažovateľa vrátane zvýšeného významu úlohy kvalifikovane právneho konania sťažovateľa (§ 5 ods. 5 v spojení s § 449 ods. 1 veta prvá S.s.p.), ktorú z uvedených úloh má ním podaná kasačná sťažnosť v správnom súdnictve plniť.

25. Avšak zo zásady, že kasačný súd je dôvodmi kasačnej sťažnosti viazaný (§ 439 ods. 3 písm. a/ a contrario § 453 ods. 2 veta druhá S.s.p.), nie je možné jednoznačne vyvodiť procesnú povinnosť sťažovateľa, aby s plnou zodpovednosťou za procesný výsledok v kasačnej sťažnosti objasnil zákonným spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť svojho oprávneného prostriedku, a preto ani nie je zaťažovaný povinnosťou náležite vymedziť dôvod kasačnej sťažnosti (§ 440 v spojení s 445 ods. 1 písm. c/ S.s.p.). V dôsledku spomenutej neviazanosti kasačný súd je oprávnený aj konať nad rozsah (a contrario § 453 úvod S.s.p.), ktorý sťažovateľ vymedzil v kasačnej sťažnosti uplatneným dôvodom.

26. Sťažovateľ generálne namieta, že správny súd nesprávne právne posúdil preskúmanú vec, t.j. meritum sporu [kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.]. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že s týmto kasačným dôvodom zákonodarca spája právnu situáciu, kedy správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez väd zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite veci, a to spätne na takto zistený skutkový stav, bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu (a contrario písmeno h/).

27. Uvedený dôvod je relevantný iba, ak je nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom (resp. nesprávne vyriešenie niektorej právnej otázky správnym súdom) zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Preto nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom konkrétne spočíva v tom, že použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

28. Prostredníctvom sťažnostných bodov (viď bod č. 14) na prvom mieste sťažovateľ poukazuje na to, že správny súd nezohľadnil situáciu sťažovateľa, ktorá ako osoba v hmotnej núdzi a dlhodobo nezamestnaný, mal byť v podstate donútený zamestnávateľom na uzatvorenie pracovnej zmluvy a dvoch dohôd o pracovnej činnosti. Pri uvedenej argumentácii (súdna ochrana pri sťažovateľom tvrdenom donútení nahradzujúcim slobodný prejav vôle pri uzatváraní pracovných vzťahov jednoznačne spadá pod právomoc všeobecných súdov v civilnom procese) kasačný súd odkazuje na nižšie citované ustanovenie § 7 S.s.p., ktoré vylučuje z prieskumnej právomoci správnych súdov spory o práva založené v oblasti občianskeho práva.

Podľa § 7 písm. d) S.s.p. v citovanom znení správne súdy nepreskúmajú

d) súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese.

29. Ďalej sťažovateľ brojí proti argumentácii správneho súdu, ktorý v bode č. 14 napadnutého rozsudku podľa sťažovateľa nesprávne uvádza, že žalobca sa má obrátiť so svojimi námietkami na príslušný inšpektorát práce, hoci sťažovateľom uvedená skutočnosť mala priamy vplyv na nevyplatenie osobitného príspevku. Nakoľko sťažovateľ neuviedol pri svojej argumentácii konkrétne ustanovenie právneho predpisu, ktoré mal správny súd týmto „nesprávnym“ tvrdením porušiť, kasačný súd sa nemôže k tejto argumentácii sťažovateľa vyjadriť. Napriek uvedenému však kasačný súd musí potvrdiť právny názor správneho súdu o možnosti svoju pracovnoprávnu situáciu riešiť prostriedkami štátneho dohľadu, t.j. v preskúmanej veci prostredníctvom orgánov inšpektorátu práce.

30. Navyše v súvislosti s vyššie uvedenou argumentáciou kasačný súd konštatuje, že sa stotožňuje s vyjadrením žalovaného ku kasačnej sťažnosti v tom, že argument o donútení v procese vzniku pracovného pomeru sťažovateľ neuplatnil v administratívnom odvolaní doručeným dňa 02.09.2015 (stručná námietka o nepresných a zavádzajúcich údajoch). Naopak, prvýkrát napadá postup zamestnávateľa pri jeho výbere konaní, pričom uvádza, že zo strany zamestnávateľa boli porušené dohodnuté podmienky z výberového konania, až v doplnení žaloby zo dňa 03.12.2015. Potom je celkom logické, že na túto argumentáciu žalovaný nemohol reagovať a správny súd nemôže ani zákonnosť tohoto tvrdenia preskúmať.

31. Pokiaľ sa teda sťažovateľ domnieva, že správny súd v rozpore s §139 ods. 2 S.s.p. nedal presvedčivú odpoveď na takto právne a skutkovo sformulovanú otázku a táto odpoveď by mala byť pre sťažovateľa relevantným a ťažiskovým argumentom pre konanie žalovaného, potom kasačný súd s týmto prístupom nesúhlasí. Kasačný súd, po tom, čo sa podrobne oboznámil s odôvodnením napadnutého rozsudku, môže iba konštatovať, že v jeho odôvodnení sa citujú ustanovenia, ktoré správny súd aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery; medziiným uviedol dôvody, so zreteľom na ktoré sa uistil, že prvostupňový orgán a následne žalovaný dostatočne odôvodnili svoj záver, že sťažovateľ musel mať vedomosť o tom, že jeho žiadosť na priznanie osobitného príspevku nespĺňa zákonné požiadavky.

32. V súvislosti s uvedeným preto musí kasačný súd zdôrazniť, že je celkom zrejmé, ako a z akých dôvodov správny súd rozhodol; odôvodnenie jeho rozsudku má náležitosti v zmysle § 139 S.s.p. V žiadnom prípade za naplnenie dôvodu kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. nemožno považovať to, že správny súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sťažovateľa. Preto musel kasačný súd vyhodnotiť dôvod kasačnej sťažnosti a samotnú kasačnú sťažnosť, že nie je dôvodná.

V.

33. Kasačný súd vzhľadom na dôvod kasačnej sťažnosti uplatnený sťažovateľom uvádza, že napadnutý rozsudok má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia požadované v zmysle § 139 S.s.p. Preskúmané rozhodnutie vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré by následne bolo logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Kasačný súd sa preto stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistenými správnym súdom, že orgán verejnej správy dodržal požiadavku zákonnosti pri priebehu a následnom vydaní preskúmaného rozhodnutia.

34. Počas konania kasačný súd z dostupných zdrojov nezistil a ani mu nebolo účastníkmi naznačené, resp. nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť, poprípade výskyt skoršej judikatúry, od ktorej by sa tento rozsudok odkláňal.

35. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na vyššie uvedené závery, pri ktorých Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich obsahu a vyslovených právnych názorov (viď účinky sledované v § 20 a contrario § 22 ods. 1 S.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty odchyľil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov, najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A- 24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A- 48554/10 z 25.11.2014), s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa § 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

36. Kasačný súd v preskúmanej veci v súlade s ust. § 455 S.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by nariadenie pojednávania bolo potrebné.

37. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd postupom v zmysle § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. na základe princípu úspešnosti sťažovateľa, čo v konaní o kasačnej sťažnosti nenastalo.

Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).